

คุณยายอาจารย์
มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

ประวัติย่อ
คุณยายอาจารย์
มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

ชาติภูมิ : คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
เกิดเมื่อวันขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือนยี่ ปีระกา (ตรงกับวันที่
๒๐ มกราคม) พ.ศ. ๒๔๕๒ ในครอบครัวชาวนา ที่
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เป็นลูกคนที่ ๕
ในจำนวนพี่น้อง ๙ คน ของพ่อพลอย และแม่พัน
ขนนกยูง

ชีวิตในวัยเด็ก : คุณยายเป็นคนอดทน และขยันมาก ทั้งช่วยพ่อแม่
ดูแลงานบ้าน และเป็นเรี่ยวแรงหลักในการทำนา

จากบ้าน : ในราวปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เมื่อคุณยายอายุ ๒๖ ปี ท่านตัดสินใจออกจากบ้าน เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหาช่องทางไปฝึกสมาธิที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพราะต้องการตามไปขอขมาพ่อที่ล่วงลับไปแล้ว จะได้พ้นจากสิ่งที่ไม่เคยแข่งไว้ตั้งแต่คุณยายยังเด็กว่า ให้หนูหนัก ๕๐๐ ซาติ

พบครูคนแรก : คุณยายได้พบและฝึกสมาธิกับคุณยายทองสุข สำแดงปั้น ซึ่งเป็นครูสอนสมาธิจากวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จนได้เข้าถึงพระธรรมกาย แล้วใช้วิชชาธรรมกายตามหาพ่อ ได้ขอขมาพ่อดังที่ตั้งใจไว้ และช่วยพ่อให้ขึ้นจากนรกได้

พบหลวงพ่อดปากน้ำ : ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๑ เมื่อคุณยายอายุ ๒๙ ปี คุณยายทองสุขได้พาคุณยายไปกราบพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อดปากน้ำ ภาษีเจริญ) เมื่อหลวงพ่อดปากน้ำพบคุณยายครั้งแรก ท่านก็รับคุณยายเป็นศิษย์ และให้เข้าไปศึกษาวิชชาธรรมกายชั้นสูงในโรงงานทำวิชาทันที

ศึกษาวิชาธรรมกาย : ด้วยความวิริยะอุตสาหะ และความเป็นคนทำอะไรทำจริงของคุณยาย ทำให้ท่านศึกษาวิชาธรรมกายได้อย่างรวดเร็วและเชี่ยวชาญยิ่ง จนได้รับความไว้วางใจให้เป็นหัวหน้าเวรในการทำวิชา และได้รับคำชมจากหลวงพ่อดปากน้ำว่า “ลูกจันทร์นี้หนึ่งไม่มีสอง”

สานต่อปณิธาน : ตั้งแต่เข้ามาอยู่ที่วัดปากน้ำ คุณยายทำวิชชาอยู่ในโรงงานทำวิชชากับหลวงพ่อดปากน้ำมาตลอด จนกระทั่งเมื่อหลวงพ่อดปากน้ำใกล้จะมรณภาพ ท่านได้มีคำสั่งสุดท้าย ให้ศิษย์ทุกคนช่วยกันเผยแผ่วิชาธรรมกายของพระพุทธองค์ไปให้ทั่วโลก คุณยายจึงตั้งใจอบรมสั่งสอนธรรมปฏิบัติวิชาธรรมกายแก่ศิษยานุศิษย์อย่างเต็มที่ตลอดมา ด้วยความเคารพในคำสั่งของครูบาอาจารย์

พบศิษย์เอก : ปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อัมมชโย) เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายซึ่งในขณะนั้นจบการศึกษาจากโรงเรียน

สวนกุหลาบวิทยาลัยและเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ได้มาฝึกธรรมปฏิบัติกับคุณยายอย่าง
ต่อเนื่อง ท่านเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงและรักใน
การปฏิบัติธรรมมาก ทั้งยังมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี
เยี่ยม คุณยายจึงถ่ายทอดวิชาธรรมกายที่ศึกษา
มาจากหลวงพ่อดปากน้ำให้แก่ท่านอย่างเต็มที่

เมื่อเข้าถึงพระรัตนตรัยภายในและได้รับความสุข
จากการปฏิบัติธรรม ท่านก็ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นได้
รับความสุขอย่างนั้นบ้าง จึงไปชักชวนเพื่อน ๆ นิสิต
ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องในมหาวิทยาลัยเดียวกันมา
ปฏิบัติธรรมกับคุณยายเพิ่มจำนวนมากขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ คุณยายได้รวบรวมปัจจัยสร้าง
“บ้านธรรมประสิทธิ์” เป็นบ้านหลังเล็ก ๆ ใน
บริเวณวัดปากน้ำ ซึ่งมีพื้นที่มากขึ้นกว่าบ้านหลังเดิม
เพื่อรองรับผู้มาปฏิบัติธรรมที่เพิ่มขึ้น

สร้างวัดพระธรรมกาย : ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เมื่อคุณยายอายุ ๖๑ ปี หลังจากทีหลวงพ่อรั่มชโยบวชแล้ว มีคนมาปฏิบัติธรรมเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บ้านธรรมประสิทธิ์ไม่สามารถรองรับผู้มาปฏิบัติธรรมได้ทั้งหมด คุณยายจึงได้รวบรวมคณะศิษย์มาสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งใหม่ ให้ชื่อว่า “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม” ซึ่งในภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วัดพระธรรมกาย”

ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เมื่อการสร้างกุฏิที่พักและศาลาปฏิบัติธรรมสำเร็จไปเป็นส่วนใหญ่แล้ว คุณยายได้พาคณะศิษย์ย้ายจากบ้านธรรมประสิทธิ์ วัดปากน้ำภาษีเจริญ มาอยู่ที่วัดพระธรรมกาย ท่านทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาในการสร้างวัดเป็นอย่างมาก เป็นทั้งที่ปรึกษา และเป็นศูนย์รวมใจให้แก่หมู่คณะผู้บุกเบิกให้ทำงานสร้างบารมีร่วมกันอย่างมีความสุข นอกจากนี้คุณยายยัง

วางกฎระเบียบ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ภายในวัด
อย่างรัดกุมตั้งแต่ต้น ทั้งยังคอยช่วยเหลือเรื่อง
ความเป็นอยู่ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ
งานทุกอย่าง

ในงานละเอียดคุณยายยังต้องนั่งสมาธิช่วยแก้ไข
ทุกข์ของเพื่อนมนุษย์ กลั่นแกล้งที่ไม่ดีให้หมดไปจาก
หมู่คณะ และนั่งสมาธิตามสมบัติมาเพื่อใช้สร้างวัด
นับเป็นภาระหน้าที่ที่หนักมาก จนคุณยายล้มป่วย
อย่างหนัก แต่ด้วยปณิธานอันแน่วแน่ที่จะเผยแผ่วิชา
ธรรมกายตามคำสั่งของหลวงพ่อดาวพิกน้ำ ทุกคน
ก็ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างวัดจนสำเร็จในราวปี พ.ศ.
๒๕๒๘

สร้างแม่พิมพ์ที่ดี : ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ยังอยู่ที่วัดปากน้ำจน
ได้มาสร้างวัดพระธรรมกาย คุณยายได้ปลูกฝังหมู่
คณะผู้บุกเบิกสร้างวัด ให้รักบุญ รักการสร้างความดี
โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้รักการปฏิบัติธรรม และหมั่น

ฝึกฝนให้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน อันเป็นที่พึ่งที่
ระลึกที่แท้จริงของตนเอง และจะยังประโยชน์แก่
ชาวโลกได้ในภายภาคหน้า

นอกจากนั้นคุณยายยังเมตตาอบรมสั่งสอนให้ทุกคน
ได้รู้จักการครองตน ให้อยู่ในเส้นทางการสร้างบารมี
อย่างมั่นคง มีความสุขและบริสุทธิ์บริบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้น
ไป อีกทั้งยังได้ให้คำแนะนำในงานหยาดต่าง ๆ ด้วย
เช่น สอนการดูแลความสะอาดเสนาสนะ การใช้
สมบัติพระศาสนาให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
 เป็นต้น

นับเป็นการสร้างแม่พิมพ์ที่ดีไว้เป็นแบบอย่างใน
พระพุทธศาสนา เพราะคณะผู้บุกเบิกสร้างวัดในยุค
นั้น ต่างทยอยบวชอุทิศชีวิตเป็นพระภิกษุ และ
ให้การอบรม สร้างทายาททางธรรมที่สมบูรณ์แบบ
เพื่อเผยแผ่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า ต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสายจนถึงปัจจุบัน

ขยายพื้นที่สร้างวัด : ภารกิจสำคัญที่หลวงพ่อรัญมชโย คุณยาย และ
หมู่คณะรุ่นบุกเบิกได้ทำตลอดมา ควบคู่กับการสร้าง
วัดตั้งแต่แรกเริ่ม คือ การอบรมสั่งสอน ปลุกฝัง
ศีลธรรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้แก่เยาวชน
และประชาชนทั่วไป

เมื่ออบรมปลุกฝังศีลธรรมมากเข้า ผู้เข้าอบรมต่าง
เห็นคุณค่าของธรรมะด้วยตนเอง จึงชักชวนญาติมิตร
มาปฏิบัติธรรมเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งพื้นที่ ๑๙๖ ไร่
ไม่เพียงพอที่จะรองรับ จึงต้องขยายพื้นที่สร้างวัด
ออกมาอีก ๒,๐๐๐ ไร่ และยังได้สร้างปูชนียสถานที่
สำคัญ คือ มหาธรรมกายเจดีย์ สภาธรรมกายสากล
และมหาวิทยาลัยพระมงคลเทพมุนี เพื่อเป็นศูนย์รวมใจ
และเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมที่สามารถรองรับผู้มา
ปฏิบัติธรรมจำนวนมากที่หลั่งไหลมาอย่างไม่ขาดสาย
ปัจจุบัน “วัดพระธรรมกาย” ปรากฏเด่น สง่างาม
บนผืนแผ่นดินนี้ เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติธรรม

ของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ และยังเป็นศูนย์
รวมการปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธ
ศาสนาสำหรับชาวพุทธทั่วโลก เพราะความทุ่มเท
สร้างสรรค์งานของพระเดชพระคุณพระราชภาวนา
วิสุทธิ (หลวงพ่อัมมชโย) และด้วยความร่วมแรง
ร่วมใจของคณะพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา
และสาธุชนผู้ใญ่บุญทุกท่าน โดยมีบุคคลสำคัญยิ่งที่
อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งมวลของวัดพระธรรมกาย
คือ

คุณยายอาจารย์

มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง